

## **RANSKANTALOLLA 1.-16.7.2017 Anneli, Heli, Marja-Liisa, Raija, Anne, Berit ja Johanna**

Paikalla olevien määrä vaihteli 2-7 henkeen. Isommalla joukolla oli hauskaa. Kaikki sujui. Talo oli kunnossa. Tiskannut en kertaakaan. Ruokaa laitoin koko joukolle kerran. Ja lämpöä riitti. Päivällä 30 °C ylöspäin. Aamuyöstä lämpötila putosi alakerrassa jopa alle 20 °C ja peitettä tuli ikävä.

Vesi:  $325,3 \rightarrow 333,9 = 8,6 \text{ m}^3$  (= 82 l/pvä/hlö)

Sähkö:  $39800 \rightarrow 39938 = 138 \text{ kWh}$

Taistelu nettiyhteyksistä jatkui työkielenään ranskaa puhuvan Annen tultua taloon. Anne puhui viikon aikana lukuisia pitkiä puheluita Orangen kanssa ja kävi kahdesti istumassa pari tuntia Orangen toimistossa. Sai ainakin kerran uuden reitittimen mukaansa ja virkailija väitti koko ajan, että yhteys on kunnossa. Anne onnistui saamaan yhteyden, mutta se katkesi aina samantien. Ihan kuin Martinilla. Kun mikään ei pelannut, Orangen virkailija suostui Annen tiukatessa lähettämään asentajan talolle uhaten 70 € ylimääräisellä laskulla. Asentaja tuli aikaisin aamulla ja totesi suoraan, etteivät yhteydet voi toimia. Korjasi ja lisälaskua ei tullut. Sen sijaan Anne sai Orangen kanssa puhumistaan puheluita 113,74 Sveitsin frangin (noin 100 €) laskun, jonka toivon talon maksavan, niinkuin Martininkin vastaavan laskun. Ilman heidän ponnistelujaan yhteyksiä ei vielääkään olisi saatu. Lisäksi vika oli se, mitä Martin epäili.

Orange hoiti nopeasti vain laskun. Laskun mukaan yhteys oli kytketty toimintaan 5.7. ja laskuttavat etukäteispainotteisesti. Lasku tuli taloon Matiaksen nimellä. Todellisuudessa yhteys alkoi toimia vasta 12.7. Emme jaksaneet aloittaa uutta valituskierrosta. Pekka lupasi hoitaa nettilaskun maksuosoitteen Suomeen.

Nettitunnukset kirjasin vieraskirjaan, koska olivat ehtineet reitittimien vaihdon myötä muuttua moneen kertaan.

Kaasu loppui 14.7. kesken ruoanlaiton. Kana saatiin kypsäksi, perunoita ei. Onneksi oli salaatti. Kaasupullo saatiin netistä löytyneiden ohjeiden ja tongin avulla (mutteri tosi tiukassa) irti, mutta uutta ei juhlapäivän iltana olisi saanut kuin Espanjan puolelta ja kieltäydyin matkasta kaasupullo takakontissa Pyreneiden yli. Vasta yöllä muistin, että talossa piti olla varapullo. Löytyikin aamulla pihaeteisistä tavarakasan alta. Mutterin kiinnittäminen uuteen pulloon oli hankalaa kun pulloa piti samalla yrittää estää putoamasta kaapista (kaasujohto lyhyt) varpaille, mutta onneksi tuli nuohooja, joka kätevästi pyöräytti mutterin kiinni. Nyt ei ole yhtä tiukalla kuin edellinen. Pullon hatun panin kaasupullon vieressä olevaan tuhkalaatikkoon ja lapun päälle.

Sitten ilmeni iso ongelma. Joku pentele oli hukannut kaasupullon ”korkin”, jossa on kantokahva. Uuden pullon korkki ja viinakaapista löytyneet korkit olivat kaikki liian pieniä. Saimme tyhjän pullon kannettua sylissä alakertaan ja autoon. Intermarchessa myyjä otti pois uuden pullon korkin, koska vanhassa pullossa ei sitä ollut ja jätti meidät keskelle pihaa korkittoman 10 kg painavan pullon kanssa. Saimme sen jotenkuten pyöriteltä auton luo ja ähkellettyä autoon ja edelleen autosta alakertaan. Jos ajatukset voisivat tappaa, olisi korkin kadottaja silloin kuollut! Ranskalaisissa kaasupulloissa ei ole kahvoja ja ainoa kantokahva on siinä pullon korkissa. Totesin myös, että Ranskassa myös kaasu on kalliimpaa kuin Suomessa, jossa vastaavan pullon saa lähes 10 € halvemmalla.

Nuohooja ilmaantui taloon 15.7. kesken aamukahvin. Ensimmäiseksi huomautti ikkunaluukuista. Sanoi, että pitäisi kiireellisesti korjata, muutoin korjaus tulee aina vain kalliimmaksi. Saman totesin kadunpuoleisesta ulko-ovesta. Pitäisi ainakin maalata, koska puu paistaa läpi maalin alta. Yli 30 °C helteessä maalaaminen vain ei ole miellyttävää. Mies nuohosi keskuslämmityksen ja katsoi molemmat takat, mutta ei tehnyt niille mitään, kun eivät olleet käytössä. Vintissä tai katolla ei käynyt. Joi sitten Annen kanssa seurustellen aamukahvit ja antoi 90 € laskun, jonka maksoin.

Ranskan kansallispäivänä syttyi myös metsäpalo joen toisella puolella yhdellä Pyreneiden alaharjalla, vain max 5 km:n päässä. Kun ajoimme siitä ohi, harjalla oli 2 pientä palopesäkettä eikä sammuttajia näkynyt missään. Koko illan savutti mahtavasti. Kyläläiset seurasivat paloa ja sammutusta lentokoneen ja helikopterin voimin oman juhlandsa keskeltä lähiaukiolta. Kun pari päivää myöhemmin ajoin palopaikan ohi, oli kolme harjannetta ja maa niiden välissä palanut. Nuohooja totesi metsäpalosesongin alkaneen. Onneksi tuon palon ja kylämme välissä oli joki ja tekojärvi.

Yläkerran pienessä makuuhuoneessa tupajumit tai niiden sukulaiset jatkoivat mellastustaan ja puupölyä varisi liinavaatekaapista ja sängystä entiseen tapaan. Myös olohuoneen pöydästä ja kaapista varisi puupölyä, mutta ei samassa mittakaavassa. Asialle ehkä pitäisi vihdoinkin tehdä jotain.

Yläkerran käytävälamput eivät toimineet, joten asukkaat kulkivat ylärappuja taskulamppujen varassa. Vaihdoinkin laitimmaiseen valaisimeen uuden lampun, mutta sekään ei auttanut. Viereiseen lamppuun en ylettynyt. Minusta koko valaisin pitäisi uusia ja siirtää se myös lähemmäksi kaidetta, jotta lamppujen vaihto on mahdollista. Samoin tiskialtaan yläpuolella oleva valaisin ei toiminut. Urakoitsija oli edelleen lomalla, koska ei ilmaantunut jatkamaan töitään talossa oloaikaamme.

Neljännesvuosisadan palvelut taloon jättämäni matkahiustenkuivaaja kärehti komeasti. Anne jätti taloon vastaavan omansa.

Keskikerroksen pikkumakuuhuoneen lattian korkkimatossa on ruma ja paljain jaloin kulkevalle vaarallinen reikä, josta naulat töröttävät. Naulojen päät näkyvät korkkimatossa myös muualla siinä huoneessa. Vanha korkkimatto on syytä vaihtaa ja samalla tarkistaa lattian kunto.

Tiskiallas odottaa edelleen korjausta. Osa pikkukaakeleista on jäljellä, osa poissa ja koko allas vähän epäilyttävä. Pesin sen kerran desinfektioaineella.

Pihalle kasvoi oleskelumme aikana noin 20 cm:n heinänsänki. Yritin ensin trimmeriä, mutta trimmerilangan sisältävä kotelo oli juuttunut kiinni eikä irronnut meikälaisen voimin. Yritin sitten ruohosaksilla, mutta ne on suunniteltu minua pitemmälle ihmiselle ja sitten vielä oksasaksilla ja lopuksi luovutin. Heli sentään istutti uudet kukat pitkulaiseen ruukkuun. Mandariinipuu rehoitti ja vaatinee syksyllä leikkausta.

Yritin myös avata pihaporttia. Oli ruostunut yläpäästä kiinni. Sain hieman auki ja sitten en enää auki enkä kiinni. Jätin seuraavan murheeksi.

Kun oli kuuma, auto oli miellyttävin paikka. Tuli ajettua sekä Ranskan että Espanjan puolella vanhoja ja uusia reittejä 2100-2200 km. Alla oli punainen upouusi maasturityyppinen Renault, joka melkein leikki, lauloi ja laski. Ensimmäinen päivä meni opetellessa auton käyttöä ja säätöjä kantapään kautta, kun en ymmärtänyt mitään espanjankielisestä käyttöoppaasta. Firma löi vain neliömäisen levyn kouraan ja käski menoksi. Oli muutoin tilava, mutta neljän naisen matkalaukkujen mahduttaminen vaati jo kekseliäisyyttä. Ja jyrkillä vuoristoteillä veti vähän huonosti.

Viettiin taloon mm. uusi paistinpannu (kun edellisvuonna siellä ei ollut oikein kunnollista), korkkiruuvi (2 kpl), kunnollinen kakkulapio, tomaattiveitsi (Victorinox, aivan loistava), 2 uutta leikkuulautaa (ja samalla heitettiin kuluneempia pois), uusi vessaharja ja 4 kevyttä matkahuopaa, jotka hartioilla voi istuksia pihalla syksymmälläkin.